

Forslag

til

Lov om afskaffelse af kapitalvindingskatten.

Fremsat den 11. oktober 1977

af *Ove Jensen* (FP), *Dohrmann* (FP) *Glensgård* (FP) og *Glistrup* (FP).

§ 1.

Lov om særlig indkomstskat m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 454 af 19. juli 1977, ophæves.

§ 2.

§ 1 har virkning for særlig indkomst erhvervet efter udløbet af indkomståret 1977.

Bemærkninger til lovforslaget.

Kapitalvindingskatten virker som en bremseklovs på omsætningen af landets faste ejendomme og andre kapitalgoder. Udbuddet hæmmes og forsinkes. Priserne stiger med beløb op imod, hvad de nuværende ejere med eller uden føje forestiller sig at skulle udrede i kapitalvindingskat. Det er nu engang virkningen af en omsætningskat, hvad enten man indretter den som benzinafgift, moms, kapitalvindingskat eller på en fjerde facon. Mange erhvervsvirksomheder m. v. forbliver derfor hos indehavere, der ikke længere magter at følge tidens udvikling. I landbruget har for eksempel unge landmænd $2\frac{1}{2}$ gang så stor produktion som ældre, der ikke kan klare husdyr og lader maskinstationer gøre markarbejdet og i det hele er kørt for trætte til nye initiativer. Da landbruget er et basiserhverv, gør det ondt mangfoldige steder (slagterier, konserverfabrikker, håndværkere, transporterhverv, handel osv., osv.), at kapitalvindingskatten har gjort landbruget til et gammelmandserhverv.

I andre tilfælde hæmmes unge driftige erhvervsfolks udvikling. Ved salg af hidtidig virksomhed kan de ikke fortsætte i en større, fordi de tappes for deres likvide midler af kapitalvindingskatten.

Opretholdelse af den særlige indkomstskat rammer derfor den nyttige beskæftigelse på dens livsnerve og virker nedbrydende på dansk erhvervslivs funktionsevne. Heraf flyder igen øget arbejdsløshed, stigning i landets valutatab og svigtende grundlag for udbygning af folkepensionerne og af andre sociale foranstaltninger. På én gang lykkes det denne lov at være både ungdomsfjendsk, pensionistfjendsk og

samfundsfjendsk. En ny storulempe ved loven er endda ved at dukke op i horisonten: Efter 16. almindelige vurdering vil mange parcelhuses forskelsværdi udgøre 50 pct. eller mere af ejendomsværdien.

I det omfang dette er tilfældet, vil kapitalvindingskatten blokere for flytninger, der er ønskelige både af hensyn til den enkeltes dispositionsfrihed og til samfundet.

Dertil kommer, at den særlige indkomstskat opkræves efter komplicerede regler, som stadig forandres. En i forhold til provenuet meget betydelig arbejdskraft beslaglægges derfor — såvel i privat som i offentlig sektor — til samfundsunyttig spekulation over, hvad reglerne egentlig går ud på.

Over for de samfundsmæssige ulemper ved opretholdelse af den særlige indkomstskat står provenuemæssige nettovirkninger, som givetvis er negative (underskudsgivende) for det offentlige, bl. a. som følge af, at skatten hæmmer den almindelige indkomstdannelse, og af, at fradragsret for negativ særlig indkomst i almindelig skattepligtig indkomst indebærer en betydelig provenuforskydning. Kapitalvindingerne i 1975 indbragte det offentlige ca. 550 millioner kroner i samlet særlig indkomstskat (heraf vistnok ca. 160 millioner kroner fra landbruget, ca. 140 millioner på anden fast ejendom og ca. 250 millioner på anden særlig indkomst). Disse tal afslører, at kapitalvindingskatten virker til at øge og ikke som undertiden påstået til at mindske beskatningen på arbejdsskabte indkomster. Problemet om disses behandling er et problem om afvikling af den almindelige indkomstskat og hører derfor ikke hjemme i

diskussionen om kapitalvindingsskattens beståen eller udryddelse. Ej heller har lovforslaget noget med spekulantbetragtninger at gøre, da spekulanter og ejendomshandlers forhold jo omfattes af statsskatteovens § 5 a og helt falder uden for området for lov om særlig indkomstskat, jfr. navnlige lovens § 3, stk. 1, nr. 2.

Alt i alt er der tale om en lov til gavn for ingen. Kapitalvindingsskattens bevarelse tjener kun tilfredsstillelse af snæversynede misundelsesbetragtninger. Landets økonomi er nu gjort alt for dårlig til, at folketinget kan tillade sig at tage hensyn til sådan noget — endstige til, at visse partier vil tabe ansigt, fordi de gennem årene i deres ukyndighed har stemt for kapitalvindingsskattens indførelse, bevarelse og skærpelse. Helt barokt er det, at folk med offentlige pensioner, der får deres enorme kapitalgevinster frie for særlig indkomstskat, formueskat og ejendomsskat, ofte er nogle af de ivrigste til at hyle op mod, at det erhvervsliv, som også de skal leve af, frigøres for kapitalvindingsskatteåget. Og for disse protesterende fortsætter inflationssikringen jo til deres dages ende, mens den for de kapitalvindingsskatteøgede ophører ved afhændelsen af kapitalgodet.

Fremskridtspartiet har overvejet, hvorvidt enkelte dele af loven — for eksempel om gratialebeskatning — burde blive stående fremfor den foreslåede totalophævelse. Loven om særlig indkomstskat fremstår midlertid efter de talrige komplicerede ændringer som et sammensuriumsmakværk. Det må derfor være bedre at rydde grunden helt og så i stedet indbygge eventuelle gratialebeskatningsregler etc. i ligningsloven eller andre steder i skattelovgivningen.

Skulle det ikke være muligt at trænge igennem med totalophævelsen, foretrækkes naturligvis fremfor den nuværende tilstand enhver lempelse.

Kapitalvindingsskatte reglerne blev senest ændret væsentligt ved lov nr. 189 af 22. maj 1975. Baggrunden for denne ændring var, at partiet venstre havde afvist skriftligt tilbud af 30. april 1975 fra fire partier repræsenterende 47 folketingsmedlemmer om at lempe skatten. I stedet var partiet den 9. maj 1975 indgået i forlig med socialdemokratiet. Dette forlig indebar en skærpelse af kapitalvindingsskatten bl. a. ved, at beskatningsprocenten blev 75.